

Εκδοτικό Πρόγραμμα | Σεπτέμβριος - Δεκέμβριος 2025

ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ

Mark Mazower | ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΜΟΥ. Μια λέξη στην ιστορία | Μετάφραση: Κωστής Πανσέληνος | Σειρά: ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ | Τέλος Σεπτεμβρίου 2025

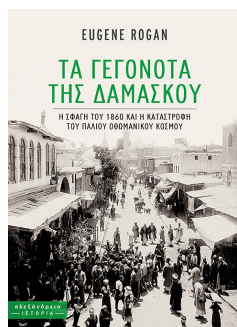
Από έναν κορυφαίο ιστορικό της εποχής μας, ένα διεισδυτικό και εντελώς επίκαιρο έργο για τις δραματικές μεταλλάξεις της έννοιας του αντισημιτισμού — και τις απρόβλεπτες όσο και ανησυχητικές συνέπειές τους.

Τι εννοούμε σήμερα όταν μιλάμε για αντισημιτισμό; Παραδοσιακά ο όρος υποδήλωνε μια απειλή που εκπορευόταν από την πολιτική Δεξιά· από κύκλους εθνικιστικούς και ξενοφοβικούς που έχτιζαν πάνω στη μακραίωνη καχυποψία της Χριστιανοσύνης για τους Εβραίους με τα εργαλεία της ρατσιστικής ψευδοεπιστήμης. Στις αρχές του 20ού αιώνα, η συντριπτική πλειονότητα των Εβραίων ζούσε στην Ευρώπη. Και η προέλευση των αντισημιτικών μέτρων και πολιτικών ήταν ξεκάθαρη, με αποκορύφωμα τον εφιάλτη της ναζιστικής Γερμανίας και του Ολοκαυτώματος.

Τώρα το τοπίο είναι πολύ διαφορετικό, όπως δείχνει ο Μαρκ Μαζάουερ παρακολουθώντας την εξέλιξη του όρου από την επινόησή του τον 19ο αιώνα έως σήμερα. Το 80% του παγκόσμιου εβραϊσμού ζει σε δύο χώρες —το Ισραήλ και τις Ηνωμένες Πολιτείες—, με τη δεύτερη να εγγυάται τη στρατιωτική κυριαρχία της πρώτης στη Μέση Ανατολή. Πριν από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο οι Εβραίοι ήταν μια ξεχωριστή μειονότητα που οδηγούνταν, από την αντίθεσή τους στο φασισμό, σε συμμαχία με άλλους κατατρεγμένους λαούς. Σήμερα αντιθέτως θεωρούνται «λευκοί» και, για τη σύγχρονη αντιαποικιοκρατική σκέψη, η μεταχείριση που επιφυλάσσει το Ισραήλ στους Παλαιστίνιους έχει γίνει απολύτως κρίσιμο ζήτημα. Η παλιά αριστερή αλληλεγγύη είναι παρελθόν και οι πιο εκκωφαντικές καταγγελίες του αντισημιτισμού τον τοποθετούν στην Αριστερά, όχι στη Δεξιά.

Ο Μαζάουερ διατρέχει με προσοχή αυτό το ναρκοπέδιο μέσα από μια ιστορική ματιά που θέλει να φωτίσει τα πράγματα αντί να ρίξει απλώς κάπου το φταίξιμο. Όπως υποστηρίζει, η άνοδος μιας πεσιμιστικής ευαισθησίας μετά το Ολοκαύτωμα, καθώς και η αυξανόμενη διεθνής κριτική στο Ισραήλ, αίρουν το διαχωρισμό ανάμεσα στα συμφέροντα των Εβραίων και τα συμφέροντα του εβραϊκού κράτους. Πριν από μισό αιώνα λίγοι πίστευαν ότι ο αντισημιτισμός είχε κάποια σχέση με την εχθρότητα προς το Ισραήλ· σήμερα πολλές δεσπόζουσες εβραϊκές φωνές ταυτίζουν τα δύο. Η λέξη παραμένει ίδια, αλλά το νόημά της έχει αλλάξει.

Η τραγωδία, λέει ο Μαζάουερ, είναι ότι ο αντισημιτισμός επιμένει. Αν μπορεί να τον βρει κανείς και στην άκρα Αριστερά, παραμένει πολύ πιο επικίνδυνος όταν προέρχεται από δυνάμεις της ριζοσπαστικής Δεξιάς που διαδηλώνουν με το σύνθημα «Οι Εβραίοι δεν θα μας πάρουν τη θέση», όπως στο Σάρλοτσβιλ. Αφήνοντας την κατηγορία του αντισημιτισμού να εκτοξεύεται αδιακρίτως για να φιμώσει κάθε θεμιτή και νόμιμη κριτική, απονομιμοποιούμε τον όρο και υπονομεύουμε κάτι ουσιώδες για τη λειτουργία της δημοκρατίας. Το *Περί αντισημιτισμού* είναι μια θαρραλέα προσπάθεια να τραβήξουμε αυτή την απαραίτητη διαχωριστική γραμμή.

Eugene Rogan | ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΔΑΜΑΣΚΟΥ. Η Σφαγή του 1860 και η καταστροφή του παλιού οθωμανικού κόσμου | Μετάφραση: Κωστής Πανσέληνος | Σειρά: ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ | Κυκλοφορεί 20/10/2025

Καλύτερο Βιβλίο Ιστορίας του 2024 για τους *Financial Times*

Καλύτερο βιβλίο του 2024 για το *Prospect Magazine*

Με νέο πρόλογο του 2025 που συμπεριλαμβάνει την πτώση του καθεστώτος Άσαντ

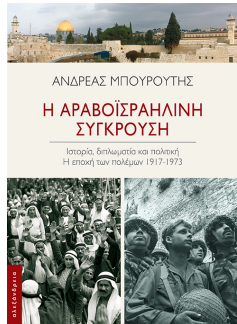
Η κάθοδος μιας πανάρχαιας πόλης στη βία τον 19ο αιώνα, το τέλος της παλιάς οθωμανικής τάξης και οι απαρχές της Μέσης Ανατολής

Στις 9 Ιουλίου 1860, ένας βίαιος όχλος σάρωσε τις χριστιανικές συνοικίες της Δαμασκού. Για οκτώ ημέρες, η βία μαινόταν, με αποτέλεσμα πέντε χιλιάδες χριστιανούς νεκρούς, χιλιάδες καταστήματα λεηλατημένα, και σπίτια, εκκλησίες και μοναστήρια ισοπεδωμένα. Αυτό το ξαφνικό και άγριο ξέσπασμα συγκλόνησε τον κόσμο, αφήνοντας τους Σύρους χριστιανούς ευάλωτους και φοβούμενους νέες βιαιοπραγίες.

Βασισμένος σε άγνωστες ως τώρα περιγραφές από αυτόπτες μάρτυρες των γεγονότων της Δαμασκού, ο επιφανής ιστορικός της Μέσης Ανατολής Γιουτζίν Ρόγκαν δείχνει πώς μια ειρηνική πολυπολιτισμική πόλη έφτασε να βυθιστεί στη σφαγή. Περιγράφει τις αυξανόμενες εντάσεις μεταξύ μουσουλμανικών και χριστιανικών κοινοτήτων που οδήγησαν κάποιους να θεωρήσουν την εξόντωση μια εύλογη λύση. Και παρακολουθεί επίσης την επαύριον της καταστροφής: πώς η οθωμανική κυβέρνηση φρόντισε γρήγορα να ανακτήσει τον έλεγχο της πόλης, να τερματίσει τη βία και να επανεντάξει τους χριστιανούς στην κοινότητα — προσπάθειες ανασυγκρότησης που αποδείχθηκαν επιτυχείς, διατηρώντας την ειρήνη για τα επόμενα 150 χρόνια μέχρι το 2011.

Το βιβλίο ανιχνεύει έτσι τη ζωντανή ιστορία του ολέθρου που γνώρισε μια μεγάλη πόλη, και μαζί τη δυνατότητα της αποκατάστασης, ακόμη και μετά τις καταγιστικές συγκρούσεις και τις αφάνταστες τραγωδίες.

«Ένα συνταρακτικό πορτρέτο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και της Δαμασκού σε μια εποχή κρίσης. Καθηλωτικό απ' την αρχή ως το τέλος.» —Peter Frankopan

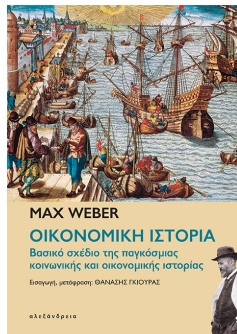

Ανδρέας Μπουρούτης | Η ΑΡΑΒΟΪΣΡΑΗΛΙΝΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ. Ιστορία, διπλωματία και πολιτική. Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ, 1917-1973 | Σειρά: ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ | Οκτώβριος 2025

Η αραβοϊσραηλινή διένεξη αποτελεί μία από τις πλέον μακρές συγκρούσεις στον σύγχρονο κόσμο, οι συνέπειες της οποίας ξεπερνούν τα γεωγραφικά όρια των εμπλεκόμενων πλευρών. Το ιστορικό της βάθος έχει θέσει ανυπέρβλητα εμπόδια στην προσέγγιση των κρατών της Μέσης Ανατολής και αποτελεί μια σταθερή συνθήκη κρίσης στην περιοχή.

Για να μπορέσει να αντιληφθεί κανείς την αντιπαράθεση του Ισραήλ με τις αραβικές χώρες, θα πρέπει να εξετάσει από την αρχή της και σε διάφορα επίπεδα αυτή την ιδιαίτερα σύνθετη σχέση. Το βιβλίο παρουσιάζει το πρώτο χρονικά μέρος αυτής της διένεξης, από την οργανωμένη εβραϊκή εγκατάσταση και την αραβική αντίδραση μέχρι την εποχή των συνεχών πολεμικών αναμετρήσεων (1948, 1956, 1967, 1973). Με τη συνοδεία πλήθους χαρτών και φωτογραφιών, επιχειρείται μια ολοκληρωμένη ερμηνεία των ιστορικών γεγονότων στη

Μέση Ανατολή, εξετάζονται οι διπλωματικές κινήσεις στην πολύχρονη διαμάχη και ελέγχεται η εμπλοκή του διεθνούς παράγοντα (υπερδυνάμεις, διεθνείς οργανισμοί: Κοινωνία των Εθνών, Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών) στη μακρά διάρκεια. Ως αποτέλεσμα το βιβλίο προσφέρει μια πλούσια αφήγηση με ένα συνεκτικό ερμηνευτικό σχήμα για τα τεκταινόμενα στη Μέση Ανατολή. Επιπλέον, καλεί τον αναγνώστη να καταλήξει στα δικά του συμπεράσματα έχοντας πλήρη γνώση του περιεχομένου της πρώτης φάσης της αιώνιας σύγκρουσης.

Max Weber | ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Βασικό σχέδιο της παγκόσμιας κοινωνικής και οικονομικής ιστορίας | Εισαγωγή, μετάφραση από τα γερμανικά: Θανάσης Γκιούρας | Σειρά: ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ | Οκτώβριος 2025

Τον χειμώνα του 1919-1920 ο νεοδιορισμένος στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου καθηγητής Max Weber εκφωνεί μια σειρά παραδόσεων με θέμα την Οικονομική Ιστορία. Συνδυάζοντας συγκεκριμένες έννοιες, από το πεδίο της κοινωνιολογικής επιστήμης που συνδιαμορφώνει ο ίδιος, με τη συστηματική γνώση των δεδομένων της ευρωπαϊκής κυρίως ιστορίας, παρουσιάζει ένα πανόραμα οικονομικών μορφών που διατηρεί μέχρι σήμερα το ενδιαφέρον του και την επιρροή του στην κοινωνική θεωρία και τις οικονομικές επιστήμες.

Ο Βέμπερ αναπτύσσει τον χάρτη των παραδόσεων του μέσα από τρία βασικά οικονομικά πεδία, τα οποία εξετάζει τόσο διαχρονικά όσο και διατοπικά: πρώτον, εκείνο της αγροτικής οικονομίας (με έμφαση στην

ανάδειξη ιδιαίτερων μορφών λειτουργίας αλλά και ιδιοποίησης του εδάφους και των προϊόντων του)· δεύτερον, το πεδίο των επιτηδευμάτων και της τεχνικής· και τρίτον, το πεδίο του εμπορίου και της ανάπτυξης της χρηματικής οικονομίας (με κορύφωση στο φαινόμενο του τόκου και της τραπεζικής πίστωσης). Τα πολλαπλά επιμέρους ζητήματα που τίγονται –από την κατανομή της εργασίας και τον προσανατολισμό προς το κέρδος ή τη διαχείριση του νοικοκυριού μέχρι την ανασκευή της υποτιθέμενης «εβραϊκής» προέλευσης της κεφαλαιοκρατίας– συνεχίζουν να αποτελούν ενδιαφέρουσες αφετηρίες έρευνας και αναθεώρησης ακόμη κι έναν αιώνα αργότερα (ιδίως μάλιστα αν δοκιμαστούν στον ελλαδικό χώρο και την ιστορία του). Η δομή των παραδόσεων αρθρώνεται με βάση το ιστορικό παρόν, πράγμα που σημαίνει την ύπαρξη και ανάπτυξη της κεφαλαιοκρατίας, ειδοποιού χαρακτηριστικού της νεωτερικότητας. Το ζήτημα αυτό αναπτύσσεται στο τελευταίο κεφάλαιο μέσα από ένα συγκεκριμένο συνδυασμό των προαναφερθέντων πεδίων, συμπεριλαμβάνοντας τον ρόλο του κράτους και του δικαίου. Είναι άλλωστε θεμελιώδεις για τη συγκρότηση όχι μόνο της γερμανικής «κοινωνιολογίας» στην καμπί του 20ού αιώνα, αλλά και του οικονομικού ιστορισμού ήδη, ρητά ή υπόρρητα, από τα μέσα του 19ου αιώνα, και σαφώς με την ίδρυση του Γερμανικού Ράιχ μετά το 1871.

Το κείμενο των παραδόσεων έχει προέλθει από λανθάνουσες μέχρι σήμερα σημειώσεις του ίδιου του Βέμπερ και των φοιτητών του. Η πρώτη του δημοσίευση έγινε τρία χρόνια μετά τον θάνατό του, το 1923, και έκτοτε δεν έχει πάψει να αναδημοσιεύεται, τόσο στο πρωτότυπο όσο και σε μεταφράσεις. Η παρούσα μετάφραση βασίζεται στην αντίστοιχη έκδοση των *Απάντων* (MaxWeber Gesamtausgabe), είναι πλήρης και πλαισιωμένη με εργοβιογραφικές πληροφορίες.

Στέφανος Πεσμαζόγλου | Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. Η Ιστορία ως κατά συνθήκην μυθολογία | Σειρά: ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ | Νοέμβριος 2025

Ενάμισι αιώνα μετά την ολοκλήρωση του τρίτομου έργου του για την Κωνσταντινούπολη –και σε αντίθεση με άλλους λογίους της εποχής του, που εν τέλει μελετήθηκαν την τελευταία εικοσαετία– ο Σκαρλάτος Βυζάντιος συνεχίζει να καλύπτεται από ένα πέπλο αδιαφορίας αν όχι σιωπής. Το να μην παραμείνει οριστικά στην λήθη αυτός ο Κωνσταντινουπολίτης λόγιος, που μετεγκαταστάθηκε στην Αθήνα, πρωτεύουσα του νεοσύστατου ελλαδικού κράτους, δεν είναι στόχος καθεαυτόν. Ενδιαφέρει όμως μια επανανάγνωση ορισμένων πτυχών της εικοσαετίας 1851-1869 (και ευρύτερα της πεντηκονταετίας 1830-1880), της τόσο γόνιμης σε συμβάντα και ιδέες, κατά την οποία η έκδοση των τριών τόμων λειτούργησε καταλυτικά ώστε να αναδυθούν με σαφήνεια οι έριδες των λογίων. Αντί να αντιλαμβάνεται αυτή την περίοδο ως «διαπάλη δύο κόσμων», σύγκρουση ανάμεσα στην «Συντήρηση» και την «Πρόοδο», ή στο πνεύμα του Ρομαντισμού και εκείνο του Διαφωτισμού, η *Κωνσταντινούπολις*

αμφισβητεί την απολυτότητα των δύο πόλων και αναδεικνύει τον υβριδικό χαρακτήρα της περιόδου (και Ανατολή και Δύση) – μαζί κι ένα βαθύτερο επίπεδο όχι μόνο διαφωνιών αλλά και εξίσου υπαρκτών συγκλίσεων, που μετέπειτα συγκαλύφθηκαν χάριν της υπεράσπισης πνευματικών ή ιδεολογικών στρατοπέδων.

Απηχώντας τις αντιλήψεις ενός περιορισμένου κύκλου Κωνσταντινουπολιτών λογίων που δεξιώθηκε το έργο του, αλλά και σε αντίστιξη προς τη δεσπόζουσα εθνικιστική ρητορική περί διαχρονικής ελληνικότητας (που έμελλε να συνεχιστεί με διακυμάνσεις μέχρι και σήμερα), η προσέγγιση του Σκαρλάτου Βυζάντιου συνιστά μια παρακαταθήκη κριτικής θεώρησης των παρελθουσών εποχών, απαραίτητη για μια πιο γόνιμη εμπλοκή σε σύγχρονες διαμάχες γύρω από το παρόν και το μέλλον της χώρας στο πλαίσιο της νοτιοανατολικής Ευρώπης και της ανατολικής Μεσογείου.

Σπύρος Γιώτης | ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ. Ελληνική μειονότητα, εθνικισμός και αντιφασισμός στην Αλβανία στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΑΔΑ | Οκτώβριος 2025

Το βιβλίο αυτό καταγράφει την ιστορία της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Συγκεκριμένα, διερευνά τον ρόλο του φασισμού στη διαμόρφωση των σχέσεων των Βορειοηπειρωτών με τις ελληνικές και αλβανικές αντιστασιακές οργανώσεις, τον μηχανισμό με τον οποίο η μειονότητα εξαναγκάστηκε σε δράση και τον τρόπο που η δράση αυτή νοηματοδοτήθηκε πολιτικά.

Τα νέα αρχαιολογικά τεκμήρια που εντοπίστηκαν σε ιταλικά, αλβανικά και ελληνικά αρχεία φωτίζουν άγνωστες πτυχές της ιστορίας της ελληνικής μειονότητας, όπως την ιταλική πολιτική απέναντι στους Βορειοηπειρώτες, τη μειονοτική εκπαίδευση, τη δράση της οργάνωσης ΜΑΒΗ και τις σχέσεις των Ελλήνων μειονοτικών με τα αντιστασιακά κινήματα. Η μελέτη πραγματοποιείται για πρώτη φορά την πολιτική του ΕΔΕΣ απέναντι στην ελληνική μειονότητα, τις προσπάθειες συνεργασίας των εθνικιστικών οργανώσεων και την πορεία των

Βορειοηπειρωτών στις Εθνικές Ομάδες του ΕΔΕΣ. Πρόθεση του βιβλίου είναι η καταγραφή των γεγονότων, χωρίς την ένταση που προκύπτει από την ομοιογενή σκέψη της εθνικής ιδεολογίας, για την πληρέστερη κατανόηση των εξελίξεων που σηματοδότησαν τις αποφάσεις και τις επιλογές των Βορειοηπειρωτών. Γιατί η ιστορία της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία εμπεριέχει έντονα συναισθηματικά στοιχεία, που δεν έχουν κλείσει ακόμη τον κύκλο τους.

Κώστας Τσίβος | Η ΥΒΡΙΔΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ. Μια κοινωνική ιστορία του ΚΚΕ στην υπερορία (1949-1989) | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΑΔΑ | Σεπτέμβριος 2025

Το βιβλίο παρακολουθεί την πορεία της ελληνικής πολιτικής προσφυγιάς από την περίοδο του Εμφυλίου Πολέμου μέχρι την κατάρρευση των χωρών του «υπαρκτού σοσιαλισμού». Στη σοσιαλιστική εξορία το ΚΚΕ δημιούργησε ένα υβριδικό πρόπλασμα κράτους, τη Λαϊκή Δημοκρατική Ελλάδα, μια φανταστική χώρα που τα σύνορά της απλώνονταν από την Τασκένδη μέχρι την Πράγα και από το Στετίνο μέχρι το Πλόβντιν. Η ηγεσία του ΚΚΕ, με έδρα το Βουκουρέστι και με τη συνδρομή των «αδελφών κομμάτων», άσκησε εξουσία για τουλάχιστον μια 30ετία σ' έναν μεγάλο αριθμό Ελλήνων πολιτικών προσφύγων. Το βιβλίο αναλύει τα διαφορετικά στάδια συγκρότησης των προσφυγικών κοινοτήτων, την καθημερινότητά τους στον σοσιαλισμό και την πολιτική του ΚΚΕ σε συνδυασμό με τις σημαντικότερες εξελίξεις στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, δίνοντας έμφαση σε γεγονότα που συνδέθηκαν με την αναβίωση της ελπίδας για ένα σοσιαλιστικό μέλλον μέχρι την τραγική διάψευσή της.

Στράτος Ν. Δορδανάς, Μενέλαος Χαραλαμπίδης (επιμέλεια) | «Η ΜΑΚΡΑ ΝΥΧΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ». Ανθρώπινες απώλειες και υλικές καταστροφές στην κατεχόμενη Ελλάδα (1941-1944) | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΑΔΑ | Νοέμβριος 2025

Κείμενα: Αλίκη Αρούχ, Παναγιώτα Γκάτσιου, Στράτος Ν. Δορδανάς, Δημήτρης Θρασυβούλου, Βάιος Καλογρηάς, Τόνια Καραδήμα, Φίλιππος Κάραμποτ, Δημήτρης Σ. Κυπριώτης, Γιώργος Λιμαντζάκης, Βασίλης Γ. Μανουσάκης, Δημήτρης Μάντζαρης, Δήμος Μαυρίδης, Παντελής Μούτουλας, Δήμητρα Πατρωνίδου, Βαγγέλης Τζούκας, Μενέλαος Χαραλαμπίδης, Τάσος Χατζηαναστασίου, Βιολέτα Χιονίδου

Φέτος συμπληρώθηκαν ογδόντα χρόνια από τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Κατά τη διάρκεια αυτής της ζοφερής για την ανθρωπότητα περιόδου εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, ανυπολόγιστες ήταν οι υλικές καταστροφές, με τη βαρβαρότητα του γενοκτονικού Γ' Ράιχ να κορυφώνεται μέσα από τη συστηματική εξόντωση του ευρωπαϊκού εβραϊσμού. Ανάμεσα στις χώρες που υπέστησαν δυσανάλογες απώλειες σε σχέση με το μέγεθος και τον πληθυσμό της ήταν η Ελλάδα. Αναμφίβολα, ο τριπλός διαμελισμός της (Γερμανοί, Ιταλοί, Βούλγαροι) επισώρευσε επιπρόσθετα δεινά, ενώ η πείνα στοιχειώνει ακόμα τη συλλογική μνήμη. Με τη σειρά τους, οι συλλήψεις, τα μπλόκα, οι μαζικές εκτελέσεις αμάχων, η καταστροφή των εβραϊκών κοινοτήτων, οι πυρπολήσεις κατοικημένων περιοχών, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, η τακτική του πολιτικού χάους και της κοινωνικής διάσπασης ήρθαν να συνοδοιπορήσουν με τον καθημερινό αγώνα για την επιβίωση και να καταστήσουν τον θάνατο πανταχού παρόν στην κατεχόμενη Ελλάδα.

Σήμερα δύσκολα κανείς εντοπίζει πλέον κενά στην έρευνα για την Κατοχή, με αποτέλεσμα η έκρηξη του ιστοριογραφικού ενδιαφέροντος να έχει καλύψει με μεγάλη πληρότητα πολλά από τα παραπάνω πεδία. Παρά, όμως, το γεγονός πως πρόκειται για τις καλύτερες μελετημένες περιόδους, εξακολουθεί να λείπει μια συνθετική μελέτη για τις ανθρώπινες απώλειες και τις υλικές καταστροφές που θα επικαιροποιεί παλαιότερα δεδομένα για το σύνολο του ελλαδικού χώρου και ταυτόχρονα θα ανανεώνει το επιστημονικό και επιστημολογικό ενδιαφέρον για μια επαρκή και καλύτερα τεκμηριωμένη χαρτογράφηση της καταστροφής. Ο ανά χείρας συλλογικός τόμος φιλοδοξεί να αφαιρέσει την Ελλάδα από τον διόλου κολακευτικό κατάλογο των

χωρών εκείνων που αγνοούν τα ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά του τιμήματος το οποίο κλήθηκαν να καταβάλουν μετά την απόφασή τους να αντισταθούν στον Άξονα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

Manuela Pellegrino | ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ, ΙΤΑΛΙΚΟ ΤΟΠΙΟ. Τα Γκρίκο και η αφήγηση μιας γλωσσικής μειονότητας | Μετάφραση: Ηλίας Κολοκούρης | Σειρά: ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΕΣ | Νοέμβριος 2025

Το βιβλίο *Ελληνική Γλώσσα, Ιταλικό Τοπίο* ιχνηλατεί τη μεταμόρφωση των γλωσσικών ιδεολογιών και πρακτικών γύρω από τα Γκρίκο, μια ποικιλία της Νέας Ελληνικής που χρησιμοποιείται στην επαρχία Λέτσε της νότιας Ιταλίας, στην Απουλία. Βασιζόμενη σε εθνογραφικά και γλωσσολογικά δεδομένα που συλλέχθηκαν στην Grecia Salentina και στην Ελλάδα, η Manuela Pellegrino αφηγείται την ιστορία των Γκρίκο, υπογραμμίζοντας τις επιπτώσεις της αλληλεπίδρασης ανάμεσα σε γλωσσικές ιδεολογίες και πολιτικές που προωθούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ιταλία και την Ελλάδα. Δείχνει πώς η μακροχρόνια ανησυχία για την εξαφάνιση της γλώσσας έχει, με την πάροδο του χρόνου, δημιουργήσει κοινωνικές σχέσεις και τροφοδοτήσει ηθικά συναισθήματα και πολιτικά συμφέροντα, τα οποία διαμορφώνουν τελικά τη σημερινή κατάσταση των Γκρίκο.

Η Πελεγκρίνο προτείνει την έννοια της «πολιτισμικής χρονικότητας της γλώσσας» για να περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο οι ντόπιοι επαναδιηγούνται διαρκώς την ιστορία των Γκρίκο, αφηγοούμενοι τα πολλαπλά τους παρελθόντα και μετατρέποντας αυτό που κάποτε θεωρούνταν «καθυστερημένη γλώσσα» σ' ένα συμβολικό μέσο που επανέρχεται με ποικίλους τρόπους στην καθημερινή τους ζωή. Ωστόσο, το ερώτημα ποιο κεφάλαιο του παρελθόντος των Γκρίκο αντιπροσωπεύει καλύτερα τη γλώσσα γίνεται αντικείμενο λόγου και πεδίο αγώνα για την αυτοκατανόηση και την αναπαράσταση της κοινότητας. Τα Γκρίκο και η πολιτιστική τους κληρονομιά χρησιμοποιούνται για να λυτρώσουν το παρελθόν, να αμφισβητήσουν το παρόν και να οραματιστούν το μέλλον αυτού του τόπου και του λαού του.

Γιάννης Ράγκος | ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ. 12 + 3 ρεπορτάζ από την νεοελληνική και παγκόσμια μικροϊστορία | Σειρά: ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ | Φθινόπωρο 2025

Ο τόμος περιλαμβάνει 15 ιστορικά ρεπορτάζ για γεγονότα που στην εποχή τους απασχόλησαν ζωηρά την κοινή γνώμη και τα πρωτοσέλιδα του τύπου και σήμερα επανέρχονται στην «επικαιρότητα» μέσα από τη δημοσιογραφική αναψηλάφησή τους. Τα δώδεκα από αυτά αναφέρονται στον ελληνικό 20ό αιώνα (από το 1908 μέχρι το 1973), ενώ τα άλλα τρία επικεντρώνονται σε γεγονότα της σύγχρονης ιστορίας της Γερμανίας, της Αργεντινής και της Κεντρικής Αμερικής.

Από την (ανεξιχνίαστη) πολιτική δολοφονία του διερμηνέα του Ελληνικού Προξενείου στη Θεσσαλονίκη Θ. Ασκητή (1908) μέχρι τη δράση του Π. Κουλαξίδη (1930), του πρώτου ίσως κατά συρροή δολοφόνου στα ελληνικά εγκληματολογικά χρονικά· από τα άγνωστα «Δεκεμβριανά» της Πρέβεζας (1944) μέχρι τη διερεύνηση του ψυχολογικού προφίλ του δικτάτορα Γ. Παπαδόπουλου, και την περίπτωση του αντισμήναρχου Δ. Ζέλιου, μοναδικού αξιωματικού που αντιτάχθηκε στο πραξικόπημα Ιωαννίδη (1973)· αλλά και από τον ναζί serial killer Π. Ογκόρσοφ (1939-1941) μέχρι τις τελευταίες αποκαλύψεις για τις συνθήκες θανάτου της Εβίτας Περόν (1952), ή τον «πόλεμο του ποδοσφαίρου» μεταξύ του Ελ Σαλβαδόρ και της Ονδούρας (1969) – τα ρεπορτάζ αυτά επικεντρώνονται σε ξεχασμένες ή αποσιωπημένες ιστορίες του παρελθόντος, φέρνοντας παράλληλα στο φως νέα στοιχεία γι' αυτές. Πρωτοδημοσιευμένα σε περιοδικά και ιστοσελίδες από τον Νοέμβριο του 2011 έως τον Νοέμβριο του 2022, παρουσιάζονται εδώ σε επικαιροποιημένη μορφή με εμπλουτισμένο περιεχόμενο.

Αν και δεν αποτελούν παρά θραύσματα της ιστορικής διαχρονίας, τα θέματα αυτά τοποθετούνται σκόπιμα στη χρονική αλληλουχία τους, σε μια απόπειρα μετάβασης από τη μικρή στη μεγάλη κλίμακα: μέσα από τη γραμμική παράθεση μεμονωμένων πτυχών του παρελθόντος, επιχειρείται μια μετατόπιση στο ευρύτερο σύμπαν των ιστορικών συνθηκών στις οποίες εντάσσονται.

«Η δημοσιογραφική έρευνα ασφαλώς δεν υποκαθιστά τον επιστημονικό τρόπο θέασης της Ιστορίας. Όμως, με αφετηρία τα εξασκημένα αντανakλαστικά της, είναι σε θέση να επισημάνει τις “ξεχασμένες ειδήσεις” του παρελθόντος και να τις (ξανα)φέρει στο προσκήνιο από μια άλλη σκοπιά. Με άλλα λόγια, να αναστοχαστεί το παρελθόν ως μια όψη του επίκαιρου» (από τον Πρόλογο του συγγραφέα).

Λιλή Χουλιαράκη | ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΙ: Η εργαλειοποίηση της θυματοποίησης | Μετάφραση: Δημήτρης Δουλγερίδης | Σειρά: ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ | Δεκέμβριος 2025

Βραβείο Εξαιρετικού Βιβλίου 2025, Διεθνής Ένωση Επικοινωνίας (International Communication Association)

Βραβείο Καλύτερου Βιβλίου 2025 από τη Διεύθυνση Φιλοσοφίας, Θεωρίας και Κριτικής της Διεθνούς Ένωσης Επικοινωνίας

Γιατί η ταυτότητα του θύματος είναι σήμερα τόσο ισχυρή; Ποιος δηλώνει ότι είναι θύμα και γιατί; Πώς έχουν αλλάξει αυτές οι διεκδικήσεις τον τελευταίο αιώνα; Ποιος ωφελείται και ποιος ζημιώνεται από τις συγκρούσεις γύρω από την ιδιότητα του θύματος στον δημόσιο λόγο;

Σε αυτό το επίκαιρο και διεσδυτικό βιβλίο, η Λιλή Χουλιαράκη δείχνει ότι η διεκδίκηση της ιδιότητας του θύματος είναι στην πραγματικότητα μια διεκδίκηση εξουσίας: ποιος αξίζει προστασία ως θύμα και ποιος πρέπει να τιμωρηθεί ως θύτης. Υποστηρίζει ότι, παρόλο που η θυματοποίηση έχει χρησιμοποιηθεί ιστορικά για να δικαιολογήσει τη βία και την ιεραρχία, οι πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης και ο ακροδεξιός λαϊκισμός την έχουν μετατρέψει σε όπλο των προνομιούχων. Αντλώντας από πρόσφατα παραδείγματα όπως η ανατροπή της απόφασης *Roe v. Wade*, τα κινήματα #MeToo και Black Lives Matter, και η πανδημία COVID-19, καθώς και από ιστορικά γεγονότα όπως οι μεγάλοι πόλεμοι του 20ού αιώνα και το Κίνημα Πολιτικών Δικαιωμάτων, το βιβλίο αποκαλύπτει γιατί οι διεκδικήσεις θυματοποίησης ενισχύουν τόσο αποτελεσματικά –αντί να

αμβλύνουν– τις ανισότητες φύλου, τάξης και φυλής. Όπως προειδοποιεί με έμφαση η συγγραφέας, αν δεν μάθουμε να αναγνωρίζουμε τον πόνο των ευάλωτων γι' αυτό που πραγματικά είναι –αποτέλεσμα όχι θυματοποίησης αλλά αδικίας– η κουλτούρα της θυματοποίησης θα συνεχίσει να αναπαράγει παλιούς αποκλεισμούς και να επιτρέπει νέα πλήγματα.

Σπύρος Τσαγκαράτος – Τίνα Τσαγκαράτου | ΑΙΘΡΙΑ | Σειρά: ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ | Οκτώβριος 2025

Το αίθριο, ως βασικό πολεοδομικό εργαλείο για τη δημιουργία ελεύθερων χώρων, ιδιωτικών αλλά και δημόσιων, αποτελεί κυρίαρχο στοιχείο για την ανάπτυξη και αναδιοργάνωση οικοδομικών τετραγώνων εντός του αστικού ιστού. Προσφέρει χώρους χαλάρωσης, πρασίνου, κοινωνικής συνάθροισης και επαφών. Παράλληλα οδηγεί σε ενδιαφέροντα λειτουργικά αλλά και αισθητικά αποτελέσματα, γιατί επιβάλλει τη διάσπαση των όγκων, δημιουργεί εσωτερικές όψεις, επιτρέπει τη διείσδυση ελεύθερων χώρων στο εσωτερικό, στην «καρδιά» των κτιρίων. Βελτιώνει τη συνύπαρξη των δομημένων επιφανειών με τα φυσικά στοιχεία, μέσα από τον αερισμό, το φωτισμό αλλά και την αισθητική πρόσληψη, ενώ προκαλεί ενδιαφέρουσες κινήσεις και διαδρομές των χρηστών των κτιρίων.

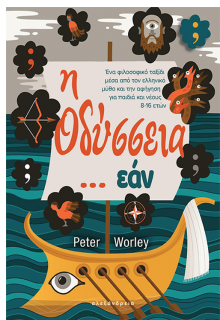
Τα παραδείγματα που παρουσιάζονται (Λιθογραφείο, The Mall Athens, Kaizen Campus, Κτίριο PwC, Ήλιδα), και αφορούν υλοποιημένα κτίρια, είναι τελείως διαφορετικά μεταξύ τους, αλλά συνδυάζονται νοητά με τη σχεδιαστική προσπάθεια να αποδοθούν κοινόχρηστοι χώροι στο άμεσο και κοντινό περιβάλλον, στο οικοδομικό τετράγωνο, τη γειτονιά, την πόλη. Ανήκουν σε επιλεγμένες περιοχές που σηματοδοτούν το δίπολο Αθήνας-Πειραιά. Στο πλέγμα του δομημένου ιστού που καλύπτει το Λεκανοπέδιο, οι περιοχές αυτές δημιουργούν νησίδες έντασης, διαφοροποίησης και δυναμισμού, εφελκυστήρες για την αναδιοργάνωση και τον εκσυγχρονισμό της πόλης.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Φώτης Τερζάκης – με τον Τάκη Θεοδωρακέα | Η ΑΦΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ. Μια κοινωνική ιστορία τής δυτικής σκέψης, Τόμος Α': Η ΑΡΧΑΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ | Σειρά: ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ | Νοέμβριος 2025

Ιστορίες τής φιλοσοφίας υπάρχουν πολλές. Ωστόσο, ανάμεσα στις υπερβολικά εκλαϊκευμένες, συνοπτικές εκθέσεις για αρχάριους και στις εξεζητημένες πραγματεύσεις με τα πολλά προαπαιτούμενα υπάρχει συνήθως ένα σοβαρό κενό. Αυτό έρχεται να καλύψει το παρόν εγχείρημα, πετυχαίνοντας τη δύσκολη ισορροπία μιας προσέγγισης που απευθύνεται μεν σε ανθρώπους «γενικής παιδείας», χωρίς ειδική επαφή με φιλοσοφικά κείμενα, αλλά ταυτόχρονα έχει να προσφέρει κάτι ακόμη και στον πολύ ειδικό – μια ιδιαίτερη ερμηνευτική ματιά, που απαντά με τη σειρά της σ' ένα άλλο πρόβλημα των συνηθισμένων εξιστορήσεων τής φιλοσοφίας: την έλλειψη επαρκούς κοινωνιοϊστορικής πλαίσισισης. Πράγματι, οι ιδέες δεν είναι παρθενογενέσεις στα κεφάλια των φιλοσόφων. Είναι εννοιοποιήσεις διάχυτων κοινωνικών προβλημάτων, υποκείμενες και οι ίδιες στις οπτικές γωνίες των κοινωνικά προσδιορισμένων φορέων τους: είναι προϊόντα συνομιλίας με παλαιότερες είτε με αντίπαλες ιδέες, πάντα εντός πολιτισμικών ορίων που συνήθως δεν είναι συνειδητά ούτε θεματοποιημένα από τους εκφραστές τους. Και γίνονται απλώς ακατανόητες όταν τα φιλοσοφικά συστήματα παρουσιάζονται ως αυτοτελείς, αφηρημένες οντότητες «εν κενώ», σαν γεωμετρικά θεωρήματα ή πίνακες προπαίδειας που πρέπει να αποστηθίσει ο μαθητής. Στόχος του έργου είναι λοιπόν μια κοινωνική εξιστορήση των φιλοσοφικών ιδεών, με ιδιαίτερο βάρος στις εξωφιλοσοφικές δυνάμεις που (συν)διαμορφώνουν τη φιλοσοφική σκέψη – ένα στέρεο βάθρο, ένα συμφραζόμενο ή ένας χάρτης, εντός ή επί του οποίου μπορούμε να τοποθετήσουμε κατά τρόπο μεστό νοήματος τις καθέκαστον ιδέες.

Το βιβλίο αυτό είναι ο πρώτος από τους σχεδιαζόμενους τρεις τόμους του έργου. Η «Αρχαία φιλοσοφία» ξεκινάει από την πρώτη ανάδυση του εννοιακού σκέπτεσθαι στο περιβάλλον τής πρώιμης ελληνικής πόλεως και τελειώνει με την οριστική διαμόρφωση της χριστιανικής θεολογίας. Ο δεύτερος τόμος, η «Νεότερη φιλοσοφία», θα ξεκινάει από τους μεσαιωνικούς χρόνους, τη μεγάλη αραβομουσουλμανική φιλοσοφία και τη Σχολαστική, για να κλείσει με τον Γερμανικό Ιδεαλισμό. Και ο τρίτος, η «Σύγχρονη φιλοσοφία», θα έχει ως αφετηρία της τον αστερισμό των λεγόμενων Αριστερών Εγγελιανών, και σημείο κατάληξης ακριβώς τις ημέρες μας – το τέλος τού εικοστού αιώνα και την προαναγγελία τού εικοστού πρώτου.

Peter Worley | Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ... ΕΑΝ. Ένα φιλοσοφικό ταξίδι μέσα από τον ελληνικό μύθο και την αφήγηση για παιδιά και νέους 8 έως 16 ετών | Μετάφραση, πρόλογος ΣΤΕΛΙΟΣ ΓΚΑΔΡΗΣ | Σειρά: ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ – ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ | Φθινόπωρο 2025

Η Οδύσσεια... εάν αναδεικνύει τη φιλοσοφία που λανθάνει σε καθεμιά από τις ιστορίες του ομηρικού έπους με σκοπό να συστήσει στα παιδιά όχι μόνον τους συναρπαστικούς μύθους του Οδυσσέα αλλά και κείνη την άλλη σπουδαία αρχαιοελληνική παράδοση, τη φιλοσοφία. Εξερευνήστε μαζί με τον Οδυσσέα γοητευτικά ανύπαρκτα όντα και διαχρονικά ηθικά διλήμματα, την αξία της ευτυχίας, τη φιλοσοφία της προφητείας και τη φύση της αγάπης, ανάμεσα σε πολλά άλλα φιλοσοφικά ζητήματα.

Το βιβλίο προσφέρει ιστορίες και σχέδια διδασκαλίας κατάλληλα για διαθεματική χρήση με παιδιά 8 έως 16 ετών. Περιλαμβάνει «Εργαλειοθήκη» με συμβουλές γύρω από την αφηγηματική δεξιότητα, ώστε να

ζωντανέψετε τις ιστορίες της Οδύσσειας και να δώσετε το έναυσμα της ανεξάρτητης, κριτικής σκέψης στην τάξη σας. Ο **Peter Worley** έχει πάνω από 15 χρόνια διδακτικής εμπειρίας και είναι ο ιδρυτής του Philosophy Foundation (www.philosophy-foundation.org), οργανισμού που ειδικεύεται στη φιλοσοφία για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

ΑΥΤΟΜΟΡΦΩΣΗ | Νοέμβριος 2025

Ειδική επανέκδοση των τεσσάρων τευχών του περιοδικού που κυκλοφόρησε το 1983-85 από το Κέντρο Μελετών και Αυτομόρφωσης.

Jean Leveugle σε συνεργασία με την **Emmanuelle Vagnon** | **ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ. Η χαρτογραφική οδύσσεια του Πτολεμαίου** | Μετάφραση: Στέλα Ζουμπουλάκη | Σειρά: comics | Δεκέμβριος 2025

Ο Κλαύδιος Πτολεμαίος φτάνει, με σχεδόν 2.000 χρόνια καθυστέρηση, στην Αντι-Γη, έναν παράδεισο όπου ζουν –μεταξύ άλλων– οι άνθρωποι των οποίων τα ονόματα έμειναν στην ιστορία. Βέβαιος ότι το έργο της ζωής του, η Γεωγραφία, έχει σημαδέψει την ιστορία των επιστημών μετά από αυτόν, ο Πτολεμαίος πέφτει απ' τα σύννεφα: όχι μόνο το όνομά του είναι ελάχιστα γνωστό, αλλά, το σημαντικότερο, ο παντοτινός του αντίπαλος, ο Μαρίνος ο Τύριος, έχει λάβει τον τίτλο του καλύτερου γεωγράφου της λατινικής αρχαιότητας.

Με τη βοήθεια της Ότα, μιας Πανοτεανής –ενός μυθικού πλάσματος με μακριά κρεμαστά αυτιά–, ο Πτολεμαίος ξεκινά λοιπόν να βρει τα ίχνη της Γεωγραφίας του μέσα στον χρόνο και τον χώρο, για να αποδείξει την επιτυχία της. Δεν ενδιαφέρεται όμως όλος ο κόσμος να τον δει να επιστρέφει – κι έτσι αυτό που θα 'πρεπε να είναι ένα απλό ταξίδι μετατρέπεται σε μια πολυτάραχη οδύσσεια...

Ο **Ζαν Λαβέγκλ** είναι συγγραφέας και γεωγράφος. Φαντάστηκε αυτή την ιστορία με την επιστημονική υποστήριξη της **Εμανουέλ Βανιόν**, καθηγήτριας, διδάκτορος μεσαιωνικής ιστορίας και ερευνήτριας στο CNRS. Μέσα από τις φανταστικές περιπλανήσεις του Πτολεμαίου στον παράδεισο και τις συναντήσεις του με ειδήμονες της γεωγραφίας και της χαρτογραφίας, αυτό το εμπειριστατωμένο και χιουμοριστικό κόμικ αφηγείται την εποποιία του κλάδου.

ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Χρήστος Βακαλόπουλος | **ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΟΒΟΛΗ. Κείμενα για τον κινηματογράφο 1973-1989** [επανέκδοση] | Σειρά:

ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ – κινηματογράφος | Οκτώβριος 2025

Τα πενήντα περίπου κείμενα αυτού του βιβλίου σηματοδοτούν την πορεία του κινηματογράφου και της κινηματογραφοφιλίας στην Ελλάδα από το 1973 ως το 1989, από τα θερινά σινεμά ως τις αίθουσες τέχνης κι από τα φεστιβάλ ως την τηλεόραση.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

Μαχμούτ Νταρουίς | **ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΑΤΕΡΜΟΝΗΣ ΘΛΙΨΗΣ** | Μετάφραση: Πέρσα Κουμούση | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ | Σεπτέμβριος 2025

Πώς ένας Παλαιστίνιος γίνεται πρόσφυγας στον ίδιο του τον τόπο – πολίτης χωρίς πατρίδα μετά τη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ το 1948, ανέστιος μετά την κατάσχεση της οικογενειακής γης του από τους εποίκους το 1949, Άραβας Ισραηλινός δεύτερης κατηγορίας ανάμεσα στους κατακτητές;

«Κάθε όμορφο ποίημα είναι μια πράξη αντίστασης», ισχυρίζεται ο Μαχμούτ Νταρουίς. Φωνή του παλαιστινιακού λαού και ένας από τους πιο λαμπρούς ποιητές της γενιάς του, έγραψε επίσης πολλά αξιοσημείωτα αυτοβιογραφικά δοκίμια. Πρωτοδημοσιευμένα στη Βηρυτό το 1973, τα κείμενα αυτά θέτουν ζωτικά ερωτήματα γύρω από την υπαρξιακά περίπλοκη πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν οι Παλαιστίνιοι στο Ισραήλ και την αμφισημία της ταυτότητας του ίδιου του Νταρουίς ως Ισραηλινού Παλαιστίνιου. Στοχαστικά και λυρικά, επιστρατεύουν το μύθο, τη μνήμη και τη γλώσσα για να εμβαθύνουν στις εμπειρίες του συγγραφέα από τον κατ' οίκον περιορισμό του, την αναμέτρησή του με Ισραηλινούς ανακριτές και τα διαστήματα που πέρασε στη φυλακή. Το *Χρονικό* είναι έτσι μια μύχια έκφραση της απώλειας της πατρίδας, της καθημερινής, ατέρμονης θλίψης που τη συνοδεύει και των αγώνων που συνεχίζονται σήμερα, επίκαιροι όσο και τότε.

«Έντονα συμβολική και συναισθηματική, η συλλογή αυτή μας μεταφέρει στα απόκοσμα βάθη του ανθρώπινου πόνου και της αγάπης.» — *Frontline*

«Ένα τρομερό επίτευγμα ... Προσφέρει άφθονες διεισδυτικές ματιές στη νοοτροπία των Παλαιστινίων, των Ισραηλινών και των Ισραηλινών Αράβων ... Απαραίτητο ανάγνωσμα για όσους ενδιαφέρονται για τις ρίζες και τις επιπτώσεις της σύγκρουσης Ισραηλινών και Παλαιστινίων ... Ένα εμπνευσμένο και εμβριθές ερευνητικό έργο.» — *Words Without Borders*

«Συγκινητικό και διδακτικό ... Εκθέτει λεπτομερώς, σε ποιητική πρόζα, τη στρατιωτική εξουσία υπό την οποία τέθηκαν οι Άραβες στο Ισραήλ ... Το ταξίδι αξίζει με το παραπάνω.» — *The Jewish Daily Forward*

Miranda July | **ΣΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ** | Μετάφραση: Νατάσα Σίδερη | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ | Νοέμβριος 2025

Η συγγραφέας των μπεστ σέλερ των *New York Times* επιστρέφει μ' ένα αναπάντεχο μυθιστόρημα ασυμβίβαστου ερωτισμού, τρυφερότητας και χιούμορ για μια γυναίκα που ανατρέπει τη ζωή της.

Μια ημιδιάσημη καλλιτέχνης ανακοινώνει το σχέδιό της να διασχίσει τη χώρα οδικώς, από το Λος Άντζελες στη Νέα Υόρκη. Τριάντα λεπτά αφότου αφήσει τον σύζυγο και το παιδί της στο σπίτι, βγαίνει αυθόρμητα από τον αυτοκινητόδρομο, κάνει check-in σ' ένα ασήμαντο μοτέλ και βυθίζεται σε ένα εντελώς διαφορετικό ταξίδι.

Το δεύτερο μυθιστόρημα της Μιράντα Τζουλάι επιβεβαιώνει τη μοναδική της προσέγγιση στη μυθοπλασία. Με τη σκωπτική φωνή της, το τέλειο κωμικό της τάιμινγκ, την αφοπλιστική περιέργειά της για την ανθρώπινη οικειότητα και τη φανερή χαρά της να δοκιμάζει τα όρια, η Τζουλάι αφηγείται την ιστορία μιας γυναίκας που αναζητεί ένα νέο είδος ελευθερίας. Εν μέρει παρανοϊκή διασκέδαση, εν μέρει τρυφερή ανακατασκευή της σεξουαλικής, ρομαντικής και οικιακής ζωής μιας σαρανταπεντάχρονης καλλιτέχνιδας, το μυθιστόρημα υπερβαίνει κάθε προσδοκία, ενώ ταυτόχρονα διερευνά τις πεποιθήσεις μας για το πώς ζει μια γυναίκα. Γι' άλλη μια φορά, η Τζουλάι συλλαμβάνει το οικείο και το μεταμορφώνει σε κάτι νέο, και βαθιά ζωντανό.

«Το *Στα τέσσερα* έχει πυροδοτήσει ένα δίκτυο ψιθύρων γυναικών που φαντασιώνονται την επιθυμία και την ελευθερία ... Είναι το θέμα συζήτησης σε κάθε ομαδικό chat.» — *The New York Times*

«Με συνεπήρε ολοκληρωτικά. Το άρχισα και παράτησα τη ζωή μου μέχρι την τελευταία σελίδα, κι έπειτα άρχισα να εκλιπαρώ κάθε γυναίκα που ξέρω να το διαβάσει το συντομότερο δυνατό.» — *The Cut*

Priscilla Morris | **ΜΑΥΡΕΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ**

Μετάφραση: Μυρτώ Καλοφωλιά | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ | **Νοέμβριος 2025**

Σαράγεβο, άνοιξη 1992. Κάθε βράδυ, εθνικιστικές συμμορίες υψώνουν οδοφράγματα, χωρίζοντας την ποικιλόμορφη πόλη σε εθνοτικούς θύλακες· κάθε πρωί, οι κάτοικοι –μουσουλμάνοι, Κροάτες ή Σέρβοι– παραμερίζουν τα αυτοσχέδια εμπόδια. Όταν η βία τελικά ξεχειλίζει, η Ζόρα, καλλιτέχνιδα και δασκάλα, στέλνει τον άντρα της, την ηλικιωμένη της μητέρα και την κόρη της σ' ένα ασφαλές μέρος στην Αγγλία. Η ίδια μένει πίσω στην πολιορκημένη πόλη, καθώς αρνείται να πιστέψει ότι οι εχθροπραξίες θα διαρκέσουν για περισσότερο από μερικές εβδομάδες. Καθώς η πολιορκία κλιμακώνεται, όλα όσα αγαπά καταστρέφονται ολοσχερώς και μαύρες στάχτες αιωρούνται πάνω από τις στέγες. Η Ζόρα και οι σύντροφοί της προσπαθούν να ξανασταθούν στα πόδια τους και να προσαρμοστούν στη νέα πραγματικότητα, σε μια συναρπαστική ιστορία κατάρρευσης, αντοχής και ελπίδας.

Συμπεριλήφθηκε στη βραχεία λίστα των Women's Prize for Fiction, RSL Ondaatje Prize, Authors' Club Best First Novel Award, Wilbur Smith Adventure Writing Prize και Nota Bene Prize.

Suzan Taubes | **ΘΡΗΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΤΖΟΥΛΙΑ**

Μετάφραση: Αντωνία Γουναροπούλου | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ | **Νοέμβριος 2025**

Ένας ουράνιος επόπτης παρατηρεί, με όλο και μεγαλύτερη σύγχυση, την πορεία μιας νέας γυναίκας προς την ενηλικίωση σ' αυτή την παράξενη, σκοτεινή και κωμική νουβέλα.

Η συγγραφέας αφηγείται την ιστορία της Τζούλιας, που ενηλικιώνεται στον 20ό αιώνα, όπως την βλέπει το πνεύμα ενός άφυλου όντος που πιστεύει ότι είναι υπεύθυνο για την επίβλεψή της. Τι είναι αυτό το πνεύμα; Ένας χειριστής από ψηλά (αν και καθόλου άγιος), μια αφηγηματική φωνή και μια καθοδηγητική παρουσία που, αν και κάτι περισσότερο από βωβός παρατηρητής, παραμένει εντελώς άγνωστη για την ίδια τη Τζούλια; Το πνεύμα γνωρίζει αρκετά γι' αυτήν, αλλά και πολύ λίγα, αφού η συναισθηματική, φυσική και σεξουαλική υπόσταση της Τζούλιας είναι κάτι μπερδεμένο –αν και γοητευτικό– για ένα ον που είναι καθαρός νους. Η «φωνή» και η Τζούλια αποτελούν ένα ασύμβατο ζευγάρι, κατά τα φαινόμενα καταδικασμένο εξ αρχής, ακόμη κι αν καταφέρνουν για ένα διάστημα να αντιμετωπίσουν με τον τρόπο τους τα παιδικά τους χρόνια με τη Μητέρα και τον Πατέρα Κλοπς, τα άσχημα ροζ ρούχα, τους χορούς και τα ερωτικά τους σκιρτήματα. Στη συνέχεια, έρχονται η αγάπη και ο γάμος, όχι απαραίτητα με αυτή τη σειρά, και από κει και πέρα τα πράγματα αρχίζουν σ' αλήθεια να πηγαίνουν στραβά.

Αδημοσίευτη κατά τη διάρκεια της ζωής της Σούζαν Τάουμς και πλαισιωμένη εδώ από μια επιλογή διηγημάτων της, η νουβέλα «Θρήνος για την Τζούλια» είναι μια λαμπρή μεταφορική εξερεύνηση της διπλής συνείδησης μιας γυναίκας, και μαζί ένα αριστούργημα του γκροτέσκου – ένα βιβλίο «γεμάτο εντυπωσιακές ερωτικές πινελιές και ακατέργαστη γλώσσα», προϊόν ενός «αυθεντικού ταλέντου», όπως έγραψε ο Σάμιουελ Μπέκετ στον Γάλλο εκδότη του, προσθέτοντας: «Θα το ξαναδιαβάσω».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ελένη Χατζή | ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΞΑΝΑΡΘΩ ΕΔΩ | Διηγήματα | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ | **Δεκέμβριος 2025**

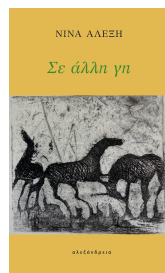
Ο τόπος είναι η Σμύρνη, όπως υπήρξε κάποτε, με τις συνοικίες, τους δρόμους, τα σχολεία, τις εκκλησίες και την προκουαία της αλλά την ίδια στιγμή μια πόλη φασματική, εσωτερική και άυλη, όπως έχει εγγραφεί στο μυαλό και στην καρδιά των ηρώων. Δεκαοχτώ σύντομες ιστορίες με ανώνυμους πρωταγωνιστές λίγο πριν την καταστροφή και λίγο μετά, τις κρίσιμες αυτές στιγμές όταν η ζωή μπροστά στις συνθήκες που μας υπερβαίνουν φωτίζεται από μια απόκοσμη και αποκαλυπτική λάμψη. Και οι μνήμες, οι θυσίες και τα όνειρα που έχουμε συγκεντρώσει μέσα μας παραμένουν για τον καθένα το ίδιο

εύθραυστα, ιδιωτικά και υπαρκτά, όπως τα προσωπικά αντικείμενα των ανθρώπων που εγκαταλείφθηκαν κάποτε πάνω σ' εκείνη την προκουαία.

Χρίστος Ζάνος | ΜΕΣΑΡΚΑ | Διηγήματα | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ | Δεκέμβριος 2025

«Μεσαρκά», δηλαδή Μεσαορία, μια κοιλάδα στην κατεχόμενη σήμερα Κύπρο, όπου βρίσκεται το χωριό του συγγραφέα, η Μουσουλίτα, και άλλα χωριά που αναφέρονται στα διηγήματά του. Όπως και στο προηγούμενο βιβλίο του (*Ιστορίες εν μέσω πυροβολισμών*), οι ιστορίες μάς μεταφέρουν στην ατμόσφαιρα της εποχής. Ξαναζούμε το κλίμα των ημερών που στοίχειωσαν τον τόπο, με τις ιστορικές και κοινωνικές καταστάσεις που τον οδήγησαν στην καταστροφή. Ερχόμαστε έτσι αντιμέτωποι με πτυχές της σύγχρονης ιστορίας της Κύπρου, αλλά και της Ελλάδας, στην οποία ο συγγραφέας έζησε στα δύσκολα χρόνια της δικτατορίας σπουδάζοντας ή παίζοντας στο θέατρο. Το βιβλίο είναι, κατά κάποιο τρόπο, μια αυτοβιογραφία, ένα ταξίδι επιστροφής στα παιδικά χρόνια, κατ' επέκταση στις ρίζες, κι από κει πίσω πάλι στα χρόνια της ενήλικης ζωής. Όλες οι αφηγήσεις είναι γραμμένες σε πρώτο πρόσωπο – με εξαίρεση μία που ίσως πονάει περισσότερο (ο θάνατος του αδερφού) κι εκείνες που δημοσιεύονται στο λεγόμενο «Ιντερμέδιο», όπου το ρόλο του αφηγητή αναλαμβάνει η μάνα. Σύντομες, επικεντρωμένες στο θέμα, το επεισόδιο ή το πρόσωπο που αφορούν, είναι δοσμένες με αμεσότητα, με οικονομία λόγου και χωρίς λογοτεχνικά τεχνάσματα, έτσι ώστε να καρφώνονται στην καρδιά του αναγνώστη· είναι, μπορούμε να πούμε, κάτι σαν πεζοποιήματα.

Γιώργος Πολίτης | Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑΣ | Μυθιστόρημα | Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ | Δεκέμβριος 2025

Νίνα Αλέξη | ΣΕ ΑΛΛΗ ΓΗ | Σειρά: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ | Οκτώβριος 2025

Η τέταρτη κατά σειρά ποιητική συλλογή της καταξιωμένης ποιήτριας Νίνας Αλέξη αποτελεί ένα γοητευτικό ταξίδι στον μαγικό κόσμο της ποίησης. Χαρακτηρίζεται από ρυθμό, καταιγισμό εικόνων και συναισθημάτων, πλούτο ιδεών και σαφήνεια έκφρασης. Η θεματολογία του βιβλίου αφορά κατά κύριο λόγο την Ειρήνη και τον Πόλεμο, το περιβάλλον και τη θέση του ανθρώπου μέσα σ' αυτό σε συνάρτηση και με τον πολιτισμό.

Το *Σε άλλη Γη* είναι μια κραυγή υπέρ της Ελευθερίας του Ανθρώπου, της ηθικής ακεραιότητας και αξιοπρέπειας. Καταγγέλλονται με ποιητική γλώσσα οι κάθε είδους συμβιβασμοί σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο, η αυθαιρεσία, η αδικία κι η καταπίεση όπως εκφράζονται στις σύγχρονες κοινωνίες. Κάποια ποιήματα αποδίδονται με σατιρικό ύφος.

Στην παρούσα συλλογή η ποιήτρια μας εισάγει και στον κόσμο των παιδικών της αναμνήσεων και την γενέτειρά της, τη Λυβέκη. Υπαρξιακές και μεταφυσικές ανησυχίες διαπερνούν την ποίησή της δημιουργώντας κάποτε μια μυστηριακή ατμόσφαιρα ενώ άλλοτε υπερισχύει το λυρικό στοιχείο.

Ανδρέας Γιολάσης | ΠΟΙΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΕΣ | Σειρά: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ | Οκτώβριος 2025

Ενίστε, μια λοξή αχτίδα φωτός δημιουργεί απρόσμενες φωτοσκιάσεις στην «κόμη» των πραγμάτων και τα μεταλλάσσει σε κάτι πιο μεστό και πιο αποκαλυπτικό της εσωτερικής φύσης τους. Συντελείται, δηλαδή, με όλους τους «νόμους» της τυχαιότητας σε εγρήγορση, ένα αναπάντεχο επίτευγμα δίχως προηγούμενο και σε απόλυτη αναντιστοιχία με την επιφανειακή και πρόδηλη εικόνα τους.

Το βιβλίο αυτό είναι μια απόπειρα να φωτιστούν ορισμένα ποιήματα χάρη στη διασύνδεσή τους με ζωγραφιές, οι οποίες διαλέγονται με το περιεχόμενό τους με τρόπο όχι απαραίτητα προφανή και μονοσήμαντο. Και, συνάμα, μια προσπάθεια να νοηματοδοτηθούν οι ζωγραφιές από μιαν άλλη, κάπως ιδιαίτερη και «ιδιωματική» οπτική γωνία, αυτήν που ορίζουν ή υπαινίσσονται τα ποιήματα. Έτσι ώστε το τελικό αποτέλεσμα να μην είναι μια παράθεση σχεδίου και κειμένου, αλλά μια οργανική ενότητα που υπερβαίνει τα συστατικά της, μια νέα εμπλουτισμένη πρόταση κι ένα αυτόνομο εικαστικό γεγονός.